

DIUMENGE XXVIII (A)
(Diumenge del banquet de noces)
Misses de difunts

El Papa Francesc, parla amb molta freqüència dels pastors amb “olor d'ovella”. Una bona ocasió per al pastor de trobar-se amb tota classe de feligresos és la mort d'algun ser estimat, amb motiu de la Missa exequial o l'oració al tanatori. Aquestes persones que poden ser no catòliques, o catòlics que no participen mai en l'Eucaristia, o han perdut la fe, o la viuen amb fervor. Preparar bé la celebració, amb les diferents oracions, apropiades, que trobem al Missal i l'abundància de lectures de la Paraula de Déu que ens proporciona el Leccionari per a les Misses de difunts. És una ocasió propícia per sembrar bé, celebrant amb dignitat, acollint a les famílies amb afecte, proclamant bé la Paraula de Déu. I en l'homilia l'anunci joios de Crist Ressuscitat que ha vençut al pecat i la mort.

“L'Església ofereix pels difunts el sacrifici eucarístic de la Pasqua de Crist per tal que, gràcies a la mateixa comunió entre tots els membres de Crist, allò que reporta un ajut espiritual als uns, a d'altres els dona el consol de l'esperança” (OGMR 379). La importància de la celebració de la Missa pels difunts, per als uns és “un ajut espiritual” i per a d'altres “el consol de l'esperança”

“D'entre les Misses de difunts la més important és la Missa exequial, la qual es pot celebrar qualsevol dia, llevat de les solemnitats de precepte, el Dijous Sant, el Tridu pasqual i els diumenges d'Advent, de Quaresma i de Pasqua, bo i observant, a més, totes les normes del dret” (OGMR 380).

Aquesta recomanació és molt important i convenient: l'homilia en la Missa exequial ni ha de condemnar ni canonitzar, ni elogis fúnebres: “*A les Misses exequials normalment es farà una breu homilia, però excloent qualsevol gènere d'elogi fúnebre*” (OGMR 382).

“Si la Missa exequial es connecta directament amb el ritu de les exèquies, havent dit l'oració de després de la Comunió, s'omet tot el ritu de conclusió de la Missa i es fa el ritu de la darrera recomanació i del comiat. Aquest ritu només es farà quan el cadáver hi és present” (OGMR 384).

Aquesta recomanació suposa en el pastor el fet de preparar-se la celebració: de les diferents oracions que proposa el Missal buscar la més apropiada. I això mateix de les lectures de la Paraula de Déu: “*Per ordenar i escollir les parts de la Missa de difunts, sobretot de la Missa exequial, d'entre les diverses que hi pot haver i que cal escollir (per exemple, les oracions, les lectures, la pregària universal i d'altres), caldrà tenir en compte, i es comprèn, les raons pastorals, tant pel que fa*

referència al difunt com a la seva família i als presents a la celebració.

A més, convé que els pastors tinguin presents especialment aquelles persones que en ocasió de les exequies assisteixen a les celebracions litúrgiques o que escolten l'Evangelí, tant si son acatòliques com si són catòliques que mai o gairebé mai no van a Missa, o que hom diria que fins i tot han perdut la fe: els sacerdots i els responsables de la celebració litúrgica, de fet, són ministres de l'Evangelí de Crist para tothom” (OGMR 385).

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva, 12-10-14